

MICROFILMED 1990

By

**MICROGRAPHIC SYSTEMS
OF CONNECTICUT**

For

**JEWISH THEOLOGICAL
SEMINARY OF AMERICA**

New York, NY

Reproductions may not be made without permission

JTSL

N.S. 4.2

9058

BIBLE. GENESIS IV, 2 - XI, 21.

HEBREW

FRAGMENT OF GENESIS

NARRATIVE.

[17--?]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

שלך ואת חמור ואת ירמ: ואת הדורים ואת אוזן ואת דק לה: ואת עובג
 ואת אביאל ואת שבא: ואת אופר ואת חולה ואת יובג כל אלה בני
 יקטן: ויהי מושבם מושבם באכה ספרה הר הקדס: אלה בני עשר
 למשפחתם ולענתם בארצותם לגויהם: אלה משפחת בני נח ל
 להולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר האבול: פ
 ויהי כל הארץ שפה אחת ודבנים אחדים: ויהי בנים עם תקדס
 ויבאלו בקעה בארץ שבער וישכנוסם: ויאמרו איש אל רעהו הבה
 נבנה לבנים וגשרים וגשרים לשרפה וקה: להם הלבנה לאבן וקהמר
 היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל ונאשו בשמים
 ונעשה לנו שם כן נפוק על פני כל הארץ: וירדה להם אב
 העיר ואת הועל אשר בנו בני האדם: ויאמר ה' הן עם אחד ושפה
 אחת ולבנים וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יאמרו
 לעשות: הבה נרדה ונבלה עם ספרם אשר לא ישמעו איש שפה
 רעהו: ויפץ ה' אתם חסם על פני כל הארץ ויחלנו לבנה עיר:
 על כל קדשיהם בבל פי עס בללה ספר כל הארץ וחסם הפס ה'
 על פני כל הארץ: פ אלה הולכת שם שם
 בן האב שנה וילד את ארפכשד שנים אחר האבול: ויהי עס
 אחר **בבל** הוליד את ארפכשד חמש מאות שנה וילד בניס ובנות
 ארפכשד חי חמש מאות שנה וילד את שלם: ם
 ויהי ארפכשד אחרי הולידו את שלם שלש עשר מאות
 מאות שנה וילד בניס ובנות: ם ושלם חי ש
 שלשים שנה וילד את עבר: ויהי שלם אחר הולידו את עבר שלש
 שנים וארבע מאות שנה וילד בניס ובנות: ם ויהי עבר
 ארבע ושלשים שנה וילד את פלג: ויהי עבר אחר הולידו את
 פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילד בניס ובנות:
 ם ויהי פלג שלשים שנה וילד את רעו:
 ויהי פלג אחר הולידו את רעו רשע ענים ומאהים שנה וילד
 בניס ובנות: ם ויהי רעו שנים ושלשים שנה
 וילד את שרון: ויהי רעו אחר הולידו את שרון שבע עשר

אמר: ויקרא ללדתי את אהרן ויהי הכל ניה. הכל דעה בתקוין היה
עבד אלהים: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה ונתנה לה:
והכל הביא גם הוא מצבדו זמנו ומתלכחין וישעו ה' אל הכל ואל
מנחתו: ואל קין ואל תנחתו לא שעה ויחד לקין מאד ויפלו פ
פניו: ויאמר ה' אל קין למה חרדו לך ולמה נפלופתך: הלא אם
הלוא אם היבטיב שאר ואם לא היבטיב לפדק חטאך רבץ
ואלך השוקרנו וארה תמשל בו: ויאמר קין אל הכל אחיו
ויהי בהידרם בשדה ויקס קין אל הכל אחיו ויהרגהו
ויאמר ה' אל קין אי הכל אחיך ויאמר לא ידעתי הטור אחי אנכי:
ויאמר מה עשית קול דולי אחיך צעקים אלי מן האדמה: וערה
חרור ארה מן האדמה אשר פצרה ארפיה לקחתי ארצו אחיך
מידך: כי העבד את האדמה לא תסוף תה כחה לך נע ונד תהיה
בארץ: ויאמר קין אל ה' גדול עונע מנשא: הן גרשה ארפי היום
מעל פני האדמה ומפנתך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצא
יהרגני: ויאמר לו ה' לכן כל הרג קין שבעתים יקס וישם ה' לקין
חוק לבלי הכות חרבו כל מצאו: ויצא קין מלפני ה' וישב בארץ
נוד קדמה עדן: וידע קין ארמשהו ויהרר ויהלך אה חנק ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בע חנוך: ויולד לחנוך אה עירד ועירד
ילד אה חנואל ומחייאל ילד אה מתושאל ומתושאל ילד אה למך
: ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה:
והלך עדה אה יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ועם אחיו
יבל הוא היה אבי כל הפע כנור ועונב: וצלה גם היא ילדה את
הובל קין למש כל חרש נחשת ובדלזל ואחור הובל קין נעמה: ויאמר
למך לנשו עדה וצלה שומען קול נשי למך האזנה אמה: כי איש
הדגה לפצע וילך לחברת: כי שבעתים יקס קין ולמך שבעים
ושבעה: וידע אדם עוז אה אשהו והלך בן ויקרא אה שמו שר
כי שר ל אלוהים קרע אחר דתה הכל כי הדגה קין: ולשר גם
הוא ילד בן ויקרא אה שמו אנוש אנוש הוהל לקרא בשם ה':
ספר הולדת אדם ביום ברא אלוהים אדם בדמות אלוהים

עשה אובן: זכר ונקבה בראש ויברך אדם ויקרא את שמו אדם
ביום הבראש: ויקראם שלמים ונאמר שנה ויולד בנותיו כלל
ויקרא את שמו שרה: ויהיו ימי אדם אחריו הולידו את שרה שמונה
ואת שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אדם אשר חי השע
ואור שנה ועל שם שנה ויחיה: ויהי שם חמש שנים ונאמר שנה
ויולד את אנוש: ויהי שם אחריו הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה
ואור שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי שרה שנים עשר
שנה ותשע מאות שנה ויחיה אנוש השנים שנה ויולד את
קיץ: ויהי אנוש אחריו הולידו את קיץ חמש עשרה שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ויחיה
ותשע מאות שנה ויחיה: ויהי קיץ אחריו הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי קיץ עשר שנים ותשע מאות שנה ויחיה: ויהי
מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד: ויהי מהללאל
אחריו הולידו את ירד שנים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי מהללאל חמש וששים שנה ושמונה מאות
שנה ויחיה: ויהי ירד שנים וששים שנה ונאמר שנה ויולד את
ויהי ירד אחריו הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי ירד שנים וששים שנה ותשע מאות שנה
ויהי חנוך חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויהי
חנוך את האלהים אחריו הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש
מאות שנה: ויהי מתושלח חנוך את האלהים ואינו כן לקח אתו אל
אלהים: ויהי מתושלח שבע ושמונים שנה ונאמר שנה ויולד את
למך: ויהי מתושלח אחריו הולידו את למך שנים ושמונים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח
השע וששים שנה ותשע מאות שנה ויחיה: ויהי למך שנים
ושמונים שנה ונאמר שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח למך

זה יקראו ויחיה שנה ויולד בן: ויהיו כל ימי נח אחריו הולידו את
ויהי למך אחריו הולידו את נח חמש וששים שנה ונאמר שנה
ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי נח למך שבע וששים שנה ושבע מאות
שנה ויחיה: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת: ויהי בן החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו
להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובה הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו: ונאמר ה לא ידון דוחי באדם לעלם בעצם
הוא בעשר והיו ויהיו נח ונח ושם שנה: הנפלים היו בארץ בימים
ההם וגם אחריו כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו
להם הנה הנפלים אשר ויעולם אנשי השם: ויראה
כי רבה דעת האדם בארץ וכל אשר חשבה לבו ידע כל היום:
וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ונאמר ה'
אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה האדם עד בהמה
עד רמש ועד עוף השמים כי נחמה כי עשיתם: ונח מצא חן

בעיני ה':

פ

פ

פ

אלה הולדת נחמך אית צדיק היום חיה בדדקיו את האלהים
יהי נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת:
שם הארץ לפני האלהים ויהי הארץ חום: ויראה אלהים את
הארץ והנה נשחקה כי השחית כל בשר אשר רכבו על הארץ: ו
ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בא לפני כי חלאת הארץ חום מפני
והנני משחית את הארץ: עשה לך קבה עצי גפר קנים תעשה את
קבה וכפרה אתה וכפית ותחון בכפר: וזה אשר תעשה אתה
קלע חמר גמה אוך יהיה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה: קדר העיני קדרה ואל יהיה הכל נר תלחעלה ופתח הקבה
תעשה כחמשים שנים ושלשים השפלה ויהי חמר חמר
ל חם על הארץ לשחך כל בשר חיה ודוח חיים ותקח חמשים
שנה בארץ עוץ: וקמה את כרית אש ויבא אל הקבה את
אשרק נשי בני אהרן: ויבאו חמשים ושלשים וכל קדרה

במזבח: וירח ה' את רוח הטיח ויאמר ה' אל לבו לא אסף ל
 לקול עוד את האלה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
 ונעדר יולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשית: עוד
 כל ימי הארץ מדע וקצף וקר וחם וקיץ וחורף ויוס וללה אשבת
 ויברך אלהים את נח ואת בנו ויאמר להם פרו ורבו ואלאו את
 הארץ ומואלפם ומקבם יהיה על כל חיה הארץ ועל כל עוף ה
 השמים בכל אשר תרמט האדמה וכל לב הג' הים בידכם נתנו
 כל רחש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נהתי לכם את כל:
 אך בער בנפש ודמולח תאכלו: ואך את דיוכם לנפשותיכם אדוש
 איר כל חיה אדושנו וליד האדם אלו איש אחיו אדוש את נפש האדם
 עתך דם האדם שאדם דמו יעפן כי כלם אלהים עשה את האדם—
 ואדם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: ׀ ויאמר
 אלהים אל נח ואל בנו איתו לאמר: יזאת הנני מקים את בריתי א
 אהבם ואת מקור עמם אחריכם: ואך כל נפש חיה אשר אהבם בעוף
 בבהמה וכל חיה הארץ אהבם וכל יצא הרבה כל חיה הארץ:
 והק ילתי את בריתי אהבם ולא יכרת כל בשר עוד דמוי הטובל ולא
 יהיה עריות: (לשחף הארץ ויאמר אלהים זאת אוב בריתי אשר
 אני נהן בני ובניכם ובין כל נפש חיה אשר אהבם לדרך עולם: את
 קדתי נהתי בענן והיתה לאות בריתי ביני ובין הארץ: והיה
 בענני ענן על הארץ ובראתה הקשת בענן: וזכרת את בריתי אשר
 נענו ביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים לעולם
 לשחף בשר: והיתה הקשת בענן ודא תיה לזכר בריתי על ע
 בין הארץ ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ ובר
 אלהים וברית אוב בריתי אשר הקוית ביני ובין כל בשר
 אשר על הארץ: ׀ והיו בני נח ואלו שמותם: שם
 שמים ויפת וחס תוא אבי כנען: על שם אלה בני נח ואלו שמותם
 כל הארץ: ויחל גת אש באחיה ויסע כרם: ויעת חן אהן ויש
 ויטל במוך אלהי וירחם לבי כנען את ערוה אביו וירח לע
 י ויקחם ויפת את חמולה וישמע על עמם

ולבו אחרות ויכסו את ערוה יאביהם ופניהם אחרת וערוה
 אביהם לא יאן: ויקץ נח חיינו וילעזת אשר עשה לו צנוקין
 ויאמר חרוך כנען עבד עבדים וביה לאחי: ויאמר ברוך ה
 אלהים ויהי כנען עבד לעם: ויפת אלהים לויקה יעבן באהלי ים
 והי כנען עבד לחמו: וחי נח אתר הטובל שלש מאות שנה ומתעים
 שנה ויהי בלוי נח תשע מאות שנה ומתיעים שנה ויהי ב
 זאה תלדה בני נח שמחס ויפת מלכו להם בנים אתר טובל
 בני יפת נמר ומגוב ועלי ויין וקבל נמשך ומרים: ובני נמר חמביני
 ויפת ותגרויה: ובני יין אל יעב ותרשיט פנים וידים: ויאלה
 נפרו איי הגוים בארצות אש (לשענו לאט פתים בגויהם
 ובני חם כוש ומלרים ופונץ וצפן: ודם פונץ בא יחולג וספקה
 ויערה וספקה זפני ויערה שפאוד דין: ונפש ילד איתם
 הוא התל להות בבר פאדן: הוא בא בכרמיה לפני ה' על כן
 יאמר שפאוד גבור כיד לפני ה' ויתה דאשת מאלכה בשל
 אסך אכד וכלנה בארץ שבער: ויך פאדן ממוצא אשור ויין
 אהני כות ואת דקבת עיר ואת כלתו ואת רסן בין טעה ובין כלת
 בל בשר הגדולה: ומלרים ילד את לודים ואת עננימים ואת
 להבים ואת פקרוקים: ואת פקרוקים ואת כולקים אשכנזים
 חשם פלשתים ואת כפתרים: ׀
 וכנען ילד את עין בברו ואת אה: ואת קיש
 ואת קאמרי ואת הגרגשי: ואת חמו ואת העדן: ואת חסני
 ואת הארוקי ואת חלמרי ואת החותי ואת חרפי: ואת חרפי
 ויהי גבול הקנעני מלידן באכה ברדה עד צזה באכה מלמען
 ועררה ואדמה ולצאים עד לשע: אלה בני נח למען תלסטם
 בארצות בגויהם: ׀
 הוא גם כל בני עבר אחי יפת הגדול: בני עים שלש מאות ומתיעד
 ולוי אהם: ובני אהם עוז וחול ומגר וועז: ואהפכעד ולד את
 אהן ואלה ילדי אהן עברי: ו(עברי) לני עני שם אחי פלג כי
 שמו גלגל בארץ וסם אחי יקין וקין וקין וקין וקין וקין

שלק ואת חרמוה ואת ירח: ואת הדורס ואת אוזן ואת דק לה: ואת עובל
ואת אביאל ואת שבא: ואת אופר ואת חולה ואת יובב כל מלה בני

יקטן: ויהי מושעם מושעם באכה ספרה הר הקדם: אלה בני עס
לעולם פחותם ולענתם בארצתם לגויהם: אלה השפחת בני נח ל
לעולותם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר האבול: פ
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי בנים עס הקדם

ויאלצו בקעה בארץ שבער וישכנעם: ויאמרו איש אל רעהו הבה
נלכדה לבנים ונשדפה לשדפה וקהילהם הלכנה לאבן והחמר
היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל ונאשו בשמים

ונעשה לנו עשן כן נפוך על פני כל הארץ: וירדה להם אלה
הימים ואלה הוסיפו לבנות בני האדם: ויאמר ה' הן עם אחד ושפה
אחד ילכדם וזה חלמם לעשות ועתה לא יאסף מהם כל אשר יאמו

לעשות: ויהי כן ונבלה עם שפתם אשר לא ישמעו איש שפה
רעהו: ויפצה אלהים ויסם על פני כל הארץ ויחילו לבנתה עיר:
על כן קרא שמה בבבל כי שם בללה שפת כל הארץ וחסם האלהים ה'
על פני כל הארץ: פ אלה הולכת שם עם

בן אמה שנה לולד ארבע פכטד ענקים אחר האבול: ויהי עם
אחר ויולדו את ארבע פכטד חמש רגלם שנה ויולד בניס ובנות
וארבע פכטד חמש רגלם שנה ויולדו את שלם: ם
ויהי ארבע פכטד אחרי הולידו את שלם שלש ענים וארבע

מאות שנה ויולד בניס ובנות: ם ועלם חמש
אלפים שנה ויולד את עבר: ויהי שלם אסרו הולידו את עבר שלש
ענים וארבע מאות שנה ויולד בניס ובנות: ם ויהי עבר
אלפים שנים ויולד את פלג: ויהי עבר אחרי הולידו את

פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בניס ובנות:
ויהי פלג שלשים שנה ויולד את רעם:
ויהי רעם שנים ושלשים שנה ויולד
חמור ויהי חמור ארבע מאות שנה ויולד את יפת:

END OF

TITLE

זה יקחנו ויטעמנו ויטעמנו ויטעמנו ידיו מן האדמה אשר אררה ה' ;
ויהי למך אחרי הולדו את נח חמש ורבעים שנה וקחטע מאות שנה
ויולד בניס ובנות; ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות
שנה וימת; ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת; ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו ל
להם; ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובה הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחיו; ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם לעלם בעצם
הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה; הנפלים היו בארץ בימים
ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו
להם הנה הנפלים אשר ועולם אנשי השם; פ ויראה
כי רבה דעה האדם בארץ וכל זכר מחשבת לבו רד דע כל היום;
וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו; ויאמר ה'
אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה
עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם; ונקח את נח
בעיני ה';

פ פ פ

מלה קולך נחמת אש צדיק המים היה כדדקו את האלהים
ההלך נח; ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת;
שחר הארץ לפני האלהים וימלא הארץ חמס; וירא אלהים את
הארץ והנה נשחקה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ; ס
ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניכם
והנני משחית את הארץ; עשה לך קבה עצי גפר קנים תעשה את
קבה וכפרת אתה וצבית ויחון בכפר; וזה אשר תעשה אמה ט
תלע מאר אמה חוף הקבה חמשים אמה דקבה ושלשים אמה
קוותה; צהר תעשה לקבה ואל דמה קבלנה תלחעלה ופתח הקבה
תהיה מעל ושלשים עבים ושלשים תעשה; ואת קבתי אהיה
אל מים על הארץ לשחר כל בשר אשר בחיו חיים ויתקיי חמס
אשר בארץ ינוע; וקבתי את בריתי איתי ואת קבתי אמה
ואשרק ונטי בניך איתי; ואת חיי מכל בעצם ואת חיי מכל

עשה אונן: זכר ונקבה בראש וצדק ארש ויקרא את שמו אלס
ביום הבראש: ויקרא אלס שלטים ומארת שנה ויולד בלחוד כולמו
ויקרא את שמו שר: ויהיו ימי אלס אחרי הולידו את שר שמונה
מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אלס אשר חי ושבע
מאות שנה ושלשים שנה ויותר: ויהי שר חמש שנים ומאת שנה
ויולד את אנוש: ויהי שר אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה
מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי שר שהם עשרה
שנה ותשעה מאות שנה ויותר: ויהי אנוש שבעים שנה ויולד את
קיץ: ויהי אנוש אחרי הולידו את קיץ חמש עשרה שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ות

והשע מאות שנה ויותר:
שבעים שנה ויולד את מהללאל: ויהי קיץ אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי קיץ עשר שנים ותשע מאות שנה ויותר: ויהי
מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד: ויהי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות
שנה ויותר: ויהי ירד שהם ששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך
ויהי ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי ירד שהם ששים שנה ותשע מאות שנה
ומאת: ויהי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויהי
חנוך את האלוהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש
מאות שנה: ויהי מתושלח חנוך את האלוהים ואיננו כולקח אתו אל
אלהים: ויהי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את
למך: ויהי מתושלח אחרי הולידו את למך שהם ששים ושמונים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח
השע וששים שנה ותשע מאות שנה ויותר: ויהי למך שהם
ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר

החלום: כל אשר נשמת רוח חיים באפו מכל אשר בחר בה ותרע
 ויחן את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד
 ועד עוף השמים ויתחן מן הארץ וישאר אך נח אשר אתו ויתקבר
 ויבברו כמים על הארץ חמששים ושמיתו: ויזכר אלוקים את
 נח ואקבל החיה ואת כל בהמה אשר אתו בתבה ויעברו אלוקים
 רוח על הארץ ויטפו המים: וימכרו מעינות המים ויבטלו המים
 ויכלה הגשם מן השמים: וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויקרו
 המים ויקצה החיים וימאת יום ותנח הרבה בחדש השבעי ב
 בשבעה עשר יום לחדש על הרביעי: וימתינו חוץ הלוך וחסו
 עד החודש השני: בשבעה ימים: וימתינו לחדש נרמז דאמר הכר ים
 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה
 וישלח את הערב ויא יבוא ושוב עד יבשר המים מעל הארץ:
 וישלח את היונה ויאמר לדאובת מקל רגלים ואל תעמוד
 ולא תראה היונה מנוח לקח רגלה והסב אליו אל התבה כמים
 על פני כל הארץ ושלח חס ויקחה ויבא אלהים אל התבה:
 ויחן עוד שבעה ימים אחרים ויאמר שלח את היונה מן התבה:
 ויבא אליו הונה לשבעה ימים ויאמר שלח את היונה ויאמר
 נח כי קלו המים מעל הארץ: ויחן עוד שבעה ימים אחרים
 וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד יחיה בארץ ויש
 מאות שנה בראשון באחד לחדש חבש וישלח את היונה
 ויאמר נח את חכמה הרבה וירא והכה ארבע שנים הארץ
 ובחרש הטני בשבעה ועשרים יום לחדש יסעה הארץ

וידבר אלהים אל נח לאמר צאתך
 התבה אתה ואשרך ובניך ונשי בניך אתך וכל בהמות אשר
 אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל חיה אשר על הארץ
 יצאו אתך וטראו בארץ נח ויבאו על הארץ: ויאמר נח ונשי
 וכל בעל חיים אשר אתו: בל תחם בל חמם וכל בעוף כל חיה
 אשר אתך יצאו אתך וטראו בארץ נח ויבאו על הארץ: ויאמר
 נח ונשי וכל בעל חיים אשר אתו: בל תחם בל חמם וכל בעוף
 כל חיה אשר אתך יצאו אתך וטראו בארץ נח ויבאו על הארץ:

אלה תבנה לכתובת ארץ זכר ונקבה ימים: מהעוף למינהו ומן הבהמה
למינה מכל ומש האדמה למינה שנים מכל יבאו אליך להחיות: ו
ואתה קח לך מכל האכל אשר יאכל ואספת אלך ויהיה לך ולגס לאכלה
ויעשנתם ככל אשר צוה אלהים כעשה:

ויאמר ה' לנח בא אתה וכל בייך אל הקבה כי ארץ יאיתי בדיך
לפני כדוד הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה
איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו:
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לתיוק זרע על פני כל
הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי מחטיר על הארץ מבבעים יום
וארבעים לילה ואמתי עת כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
ועש נח ככל אשר צוהו ה': ונח בן שש מאות שנה והמבול היה
מים על הארץ: ויבאו נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל הקבה מפני
מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר מינה טהורה
ומן העוף וכל אשר חוש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל
הקבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעה הימים
ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחודש העשירי
בשבעה עשר יום לחמש בנים הזה נפתחו כל מעינות ארון נח
וארבת השמים נפתחו: ויהי קצתם על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם נחם וחס ויפת בנ' נח ואשת נח ושלושת
נשי בניו אתם אל הקבה: והנה וכל הקבה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל כסור
כל כנף: ויבאו אל נח אל הקבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו
רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אלהים את
אלוהים ויסגור הבעל: והי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו
המים וישלטה תבואה וקרח על הארץ: ויבדלו המים וירבו המים
על הארץ וילך הקבה על פני המים: והמים גברו מאד ומאד ויכסו
כל ההרים הגבהים אשר יחר כל השמים: חמש עשרה אמה
חל מעל הגבוהים ויכסו ההרים: ויגע כל בשר הרמש
הארץ בעוף ובבהמה ובאדם ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל

וילכו אחרינו ויכסו את ערוה אביהם ופניהם אחרת וערוה
אביהם לא יאזו: ויקץ נח חיינו וידע את אשר עשה לו בנו קצט
ואמר ארוך כנען עבד עבדים יכיה לאחיו: ואמר ברוך ה'
אלהים שם יהי כנען עבד לשם: ופת אלהים לויפת וישכן באהל שם
והי כנען עבד לאמו: ותי נח אחר המבול שלש מאות שנה ואחיו
שנה: והם בלוי: נח השע מאות שנה ואחיו שם שנה וואת: פ
ואלה תולדה בני נח שמהם ויפת ואלדו להם בני אחר המבול
בנו: ויפת נחור ואלדו ואלדו ואלדו ואלדו ואלדו ואלדו ואלדו
ואתה ותגרמה: ובני יון אל שם ותרשיט פתים ודדניס: ואלה
נפרדו חיי הגוים בארצות ארץ ללשונן להטפתם בגויהם
ובני חם כוש ומצרים ופוט וצפון: וצפון כוש מצרים וסבחה
ועמורה וסבתה וצפון וצפון וצפון וצפון וצפון וצפון וצפון
הוא החל להיות גבר בארץ: הוא נשא גבר ציד לפני ה' על פן
יאמר שנתרד בצור ציד לפני ה': ואתה יצאת ממלכתו במל
וארץ זאבד ופלנה בארץ שבער: ואלו בארץ חמא וצפון וצפון
אחרי צפון ואת דקבת עיר ואת כלח: ואת רפון פון טענה ובין כלח
באל העיר הגדולה: ומצרים ילד את לודים ואת ענאוס ואת
להבים ואת פקוחים: ואת פתרוס ואת כסלחים ואת צפון
חמש פלשתים ואת כפתיים: ם

ובנען ילד את ציפן בברו ואת אה: ואת קינא
ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת חמו ואת העדן ואת חסני: ואת
ואת הארודי ואת חמרי ואת החמרי ואת חמרי ואת חמרי
ויהי גבול חמרי ואלדו באכה ברדה עד עצת סמרה סדונה
ועמרה ואדמה וצפון עד לשע: ואלה בני חם למפתחם ללשונם
בארצות בגויהם: ם
הוא אב כל בני עבר אה: ואת גדולה: בני שם עלים ואת ואת
ולד יארם: ובני ארם עוז וחול ואת ואת: ואת פכשד: ואת
ואלה ילדו ילד את עבר: ואלה ילדו שני בני שם אהל פלג פי
ואלה ילדו בארץ וסם אהל יק סל ואת סל ואת אהל ואת

במזבח יזרח ה' אב רוח הניחך ויאמר ה' אל לבו לא אסף יין
לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנער יולד אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתו: עד
כל ימי הארץ מדע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויוס ולילה יסבבו
ויברך אלהים את נח ואהבנו ויאמר להם פרו ורבו ותלאו את
הארץ ואתוראכס ומקבס יהיה על כל חיה הארץ ועל כל עוף ה
השמים בכל אשר תרמט האדמה וצב לדג הים בידכס נהנו: ב
כל רמט אשר הואח לכם יהיה לאכלה כידק עשב נהתי לכם את כל:
אך בער בנפשו דמו לא תאכלו: ואך את דיוחכס לנפשו חכס ארוט
מיד כל חיה אשר שנו ותיד האדם אל איש אחיו מדעש את נפשו האדם
עמך דס האדם באדם דמו עמך כי בצלם אלהים עשה את האדם—
ואתם פרו ורבו שראו בארץ ורבו בה: ם ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: יזאנ הנני מקים את בריתי א
אתכם ואת מרעם אחר יכס: ואך כל נפש חיה אשר אתכם בעוף
בבהמה ובכל חיה הארץ אתכם מכל יצא הרבה לך חיה הארץ:
זהק ילתי את בריתי אתכם ולא יכרע כל בשר עוד ומי העבול ולא
יהיה עוד מעול לטחף הארץ ויאמר אלהים זאת אוק בריתי אשר
אני נהתי ביני ובניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרך עולם: את
קטתי נהתי בעמך והייתה לאות ברית ביני ובין הארץ: וזה יהיה
בענני ענן על הארץ ותראתה הקשת בענן: וזכרת את בריתי אשר
בני בניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול
לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וראתה לזכר ברית עלים
בין אלהים ובין כל בשר נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ ויאמר
אלהים אל נח זאת אוק ברית אשר הקוית ביני ובין כל בשר
אשר על הארץ: ם ויהיו בני נח פילאים ונמר ודוב
עם חס ויפק ותס הוא אבי כנען: על נח אלה בני נח ואלה שמותם
כל בארץ: ויהי נח איש האדמה זמע כרם: וועתאן ה' ויאמר
ויהגל צמח אכלה ויהי חם אבי כנען את ערוה אבי יונג לעת
ה' וברגו: ויקח עס ויפק את השמלה וישיתו על עס עטרי

שלק ואת חרמוה ואת ירח: ואת הדודים ואת אונן ואת דן לה: ואת עובד
ואת אבימלך ואת שבא: ואת אופר ואת חולה ואת יובב כל מלה בני

יקטן: ויהי מושבם מושב באכה ספרה הר הקדש: אלה בני עשר
למשפחתם ולענתם בארצות לבויהם: אלה המשפחת בני נח ל
למולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר האבול: פ
יהי כל הארץ שפה אחר ודברים אחדים: ויהי בנים עם הקדש

וימלאו בקעה בארץ שנער וישבושם: ויאמרו איש אל רעהו הבה
נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה וקהילהם הלבנה לאבן והחמר

היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל ונאסוב בשמים

ונעשה לנו שם כן נפוך על פני כל הארץ: וירדה להם אב

העש אבן הוסיף סוד בני האדם: ויאמר ה' הן עם אחד ושפה

אחד ילפס וזה אחלם לעשות ועתה לא יאצר מהם כל אשר יאמו

לעשות: הבה נרדה ונבלה עם שפתם אשר לא ישמעו איש שפה

דעהו: ויפצה אלהים על פני כל הארץ ויחילו לבנה עיר:

על כל קהילה בגל פיהם כללם שפה כל הארץ ומשם הפס ה'

על פני כל הארץ: פ אלה הולכת שם שם

בארצות שנה ולד ארצות פכט ענקים אחר האבול: פ ויהי עם

אחר **בבבל** חונן ילד אב ארפכשד חמש האלף שנה וילד בניס ובנות

וארפכשד חי חמש ושלשים שנה וילד אב שלם: פ

ויהי ארפכשד אחרי הולידו את שלם שלש עשר וארבע

אלפים שנה וילד בניס ובנות: פ ושלם חי ש

אלפים שנה וילד אב עבר: ויהי שלם אחר הולידו את עבר שלש

עשר וארבע מאות שנה וילד בניס ובנות: פ ויהי עבר

חמש ושלשים שנה וילד אב פלג: ויהי עבר אחר הולידו את

פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילד בניס ובנות:

ויהי פלג שלשים שנה וילד אב רעם:

ויהי פלג אחר הולידו את רעם חמש עשר שנה וילד

בניס ובנות: פ ויהי רעם שנים ושלשים שנה

וילד אב שרון: ויהי רעם אחר הולידו את שרון שבע עשר

END OF

TITLE